

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. ve věci

žalobce: **O. B.**, narozený dne „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyněm,
se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního
hospodářství,
se sídlem Velká hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 12. 7. 2016, č. j. 2948/DS/2016,
JID: 109846/2016/KUUK/Hyk,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, ze dne 12. 7. 2016, č. j. 2948/DS/2016, JID: 109846/2016/KUUK/Hyk, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odbor kontroly (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 22. 12. 2015, č. j. MM/OK/PD/46720/15/R, kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. d), dále dle ust. § 125c odst. 1 písm. b) a Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla podle ust. § 125c odst. 4 písm. a) téhož zákona uložena pokuta ve výši 30 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 18 měsíců a současně mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Předmětných přestupků se měl žalobce dopustit tím, že dne 25. 7. 2015 v 18:05 hod., v ul. Výstupní v ústí nad Labem, řídil motocykl tov. značky KAWASAKI, r. z. „X“, kde byl zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR, kdy se na výzvu podrobil testu přístrojem Drugwipe 5S na přítomnost návykových látek s pozitivním výsledkem. Následně se přes výzvu odmítl podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn návykovou látkou. Při řízení u sebe neměl řidičský průkaz. Dále se přestupku měl dopustit dne 31. 7. 2015 v 10:40 hod., v ul. Drážďanská v Ústí nad Labem, při řízení motorového vozidla tov. značky ŠKODA Felicia, r. z. „X“, kde při výjezdu od stanice čerpacích hmot ÖMV porušil povinnosti uložené účastníku provozu na pozemních komunikacích, neboť nerespektoval dopravní značku P6 „Stůj, dej přednost v jízdě“, dále porušil povinnosti uložené účastníku provozu na pozemních komunikacích, neboť jako řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem na sedadle, které bylo tímto vybaveno a při řízení u sebe neměl řidičský průkaz. Následně se při kontrole hlídkou Policie ČR na výzvu podrobil testu přístrojem Drugwipe 5S na přítomnost návykových látek s pozitivním výsledkem. Následným lékařským vyšetřením mu byla v krevním séru prokázána přítomnost Delta-9-tetrahydrocannabinolu v koncentraci 4,8 ng/ml a jeho metabolitu karboxy-Delta-9- tetrahydrocannabinolu.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že po celou dobu přestupkového řízení uváděl, že přestupek ze dne 25. 7. 2015 nespáchal a ani spáchat nemohl, jelikož neodmítl výzvy Policie ČR, aby se podrobil lékařskému vyšetření na přítomnost návykových látek. S lékařským vyšetřením žalobce souhlasil, pouze sdělil Policii ČR, že by považoval za vhodné dotlačit motorku na jiné místo, než na které byl zastaven hlídkou Policie ČR, neboť zde hrozilo riziko odcizení a možnost vzniku dopravní nehody, když takto zastavená motorka vytvořila nebezpečnou překážku v dopravě. Jeho návrh byl však Policií ČR odmítnut s tím, že tedy odmítá dechovou zkoušku, což však bylo pouze vydedukováno policistou a nebylo vůlí žalobce.
3. Dále žalobce namítl, že žalovaný se vůbec nezabýval tím, zda měl žalobce naplnit materiální znaky daného přestupku, který mu byl kladen za vinu. V daném případě s ohledem na dobu, kdy došlo ke spáchání přestupku, tj. dne 31. 7. 2015 v 10:40 hod., v ul. Drážďanská v Ústí nad Labem, byla možnost, že žalobce svým jednáním kohokoliv ohrozí, velmi nízká. Navíc žalované straně se nepodařilo prokázat ani formální znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, neboť v celém řízení nebyla prokázána skutečnost, že by žalobce řídil pod vlivem návykové látky THC, kdy tato látka mu sice byla naměřena, ovšem nelze prokázat jednoznačné ovlivnění žalobce v době řízení, protože žalobce opakovaně uváděl, že látku požil nejméně 12 hodin před kontrolou, zatímco dle dostupných znaleckých posudků má dotyčná látka vliv na reakce cca 2-8 hodin po jejím užití. Povinnost lékařské prohlídky, za jejíž nesplnění byl žalobce sankcionován, měla sloužit ke zjištění, zda žalobce není pod vlivem THC, což však bylo zjištěno orientačním testem na drogy, vůči kterému žalobce nic nenamítal a jejich užití v minulosti doznal. Další prohlídka tak byla nadbytečná a jejím neprovedením nedošlo k ohrožení žádného zájmu společnosti, byť žalovaný lakonicky odkázal na to, že předmětem správního řízení je přestupek žalobce spočívající v odmítnutí podrobit se odbornému lékařskému vyšetření, nikoliv jízda pod vlivem THC. Takový přístup je dle Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalobce nepřipustně formalistický, lékařské vyšetření nemuselo přinést pozitivní odpověď na požití návykových látek. Navíc v případě žalobce bylo nutné zvažovat, zda byl či nebyl způsobilý řídit motorové vozidlo, což nebylo prokázáno jeho chováním, jak vyplývá i ze záznamů policistů. Dle žalobce žalovaná strana hrubě pochybila, pokud si neobstarala odborné vyjádření či vyjádření znalce toxikologa či nedošlo ke kompletnímu vyšetření žalobce pro zjištění přesné míry ovlivnění žalobce tak, aby se mohl učinit závěr, že byl ve stavu vylučujícím být způsobilý k výkonu řidičského oprávnění. Dle žalobce např. i Nejvyšší soud přihlížel k obsahu ústavního posudku z oboru zdravotnictví, kdy byl obviněný stíhán pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.
5. Předně žalovaný uvedl, že považuje námitku žalobce o tom, že dotyčný přestupek ze dne 25. 7. 2015 nespáchal a ani jej spáchat nemohl, když chtěl toliko přeparkovat motocykl na jiné místo, za zcela účelové tvrzení. Policisté se v tomto směru vyjádřili jednoznačně, a to i v pozici svědů v rámci přestupkového řízení – po testování přístrojem Drugwipe 5S na přítomnost návykových látek s pozitivním výsledkem byl žalobce vyzván k odbornému lékařskému vyšetření, což žalobce odmítl. Po tomto odmítnutí bylo policisty sepsáno oznámení o přestupku, k němuž se žalobce nevyjádřil, podepsal jej, rovněž podepsal z obou stran tiskopis poučení řidiče. Poté byl žalobce poučen o svých právech a povinnostech a byla mu zakázána další jízda. Pokud měl žalobce pocit, že postup policistů nebyl správný, měl tuto skutečnost zmínit v oznámení o přestupku, popř. si neprodleně stěžovat u nadřízených policistů. Žalovaný dále uvedl, že nesouhlasí ani s námitkami žalobce o tom, že v případě přestupku ze dne 25. 7. 2015 nedošlo k prokázání materiálních znaků přestupku, když podstata přestupku spočívala v tom, že žalobce jako řidič odmítl podrobit se k výzvě Policie ČR odborného vyšetření za účelem zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem. Pro naplnění skutkové podstaty tohoto přestupku a jeho právní kvalifikaci není třeba prokazovat, zda obviněný požil návykovou látku a v jakém množství, nýbrž podstatné je to, zda došlo k odepření lékařského vyšetření.
6. Ve vztahu k přestupku ze dne 31. 7. 2015 pak žalovaný uvedl, že žalobci je kladeno za vinu spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, kterého se fyzická osoba dopustí tím, že řídí vozidlo bezprostředně po užití jiné návykové látky nebo v takové době po užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem jiné návykové látky. Dle žalovaného o spáchání tohoto přestupku, a to po materiální i formální stránce, nemůže být žádných pochyb, jednání žalobce bylo krajně nezodpovědné a nebezpečné vůči ostatním účastníkům silničního provozu. Aby nedošlo k naplnění materiálního znaku daného přestupku, musely by být dány některé významné skutečnosti nebo okolnosti, které vylučují, aby jednáním přestupce byl porušen či ohrožen právem chráněný zájem společnosti. Žádné takové okolnosti však v daném řízení nebyly dány.

Posouzení věci soudem

7. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť právní Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zástupce žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný po řádném poučení nevyjádřil svůj nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání.

8. Napadené rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje ust. § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlédnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle ust. § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Soud po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba není z pohledu uplatněných žalobních námitek jakkoliv důvodná. Na tomto místě soud poznamenává, že žalobce ohledně přestupkového jednání ze dne 25. 7. 2015 výlučně brojil proti závěru žalované strany o tom, že se přes výzvu policistů odmítl podrobit vyšetření, čímž spáchal přestupek ve smyslu ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, další přestupek v podobě skutku, že při řízení neměl u sebe řidičský průkaz, žalobce nerozporoval. Ohledně přestupkového jednání ze dne 31. 7. 2015 pak žalobce výlučně brojil proti závěru žalované strany o tom, že řídil vozidlo bezprostředně po užití jiné návykové látky nebo v takové době po užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem jiné návykové látky, čímž spáchal přestupek ve smyslu ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, další přestupkové jednání v podobě nerespektování příkazové dopravní značky „Stůj, dej přednost v jízdě!“, dále v podobě skutku, že při řízení neměl u sebe řidičský průkaz a dále v podobě skutku, že při jízdě vozidlem nebyl připoután bezpečnostním pásem, žalobce rovněž nerozporoval. Soud se tedy s ohledem na výše zmíněnou dispoziční zásadu ovládající soudní řízení ve správním soudnictví zabýval výlučně přestupkem dle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, k němuž došlo dne 25. 7. 2015, a přestupkem dle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, k němuž došlo dne 31. 7. 2015.
10. Dle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu se tohoto přestupku dopustí ten, kdo se v provozu na pozemních komunikacích přes výzvu dle ust. § 5 odst. 1 písm. g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla či jízdě na zvířeti nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou.
11. Dle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu se tohoto přestupku dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s ust. § 5 odst. 2 řídí vozidlo bezprostředně po užití jiné návykové látky či v takové době po užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem jiné návykové látky.
12. K přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, k němuž došlo dne 25. 7. 2015, kdy žalobce tvrdil, že neodmítl se podrobit odbornému lékařskému vyšetření na přítomnost návykových látek, soud uvádí, že ve shodě se žalovaným považuje toto tvrzení za ryze účelové, vedeno zřejmou snahou žalobce vyvinut se z dotyčného přestupkového jednání. Z obsahu správního spisu v tomto směru jednoznačně vyplývá, že dne 25. 7. 2015 v 18:05 hod., v ul. Výstupní v ústí nad Labem, byl žalobce zastaven hlídkou Policie ČR při řízení motocyklu, kdy se na výzvu policistů, tj. pprap. M. N. a nstržm. D. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

M., podrobil testu přístrojem Drugwipe 5S na přítomnost návykových látek s pozitivním výsledkem. Pro učinění závěru o tom, že žalobce spáchal dotýčný přestupek, jsou dle názoru soudu klíčové svědecké výpovědi zasahujících policistů, které se uskutečnily dne 29. 10. 2015 v rámci řízení před správním orgánem I. stupně, kdy oba svědci byli náležitě poučeni o následcích krivé výpovědi. Výslechů se žalobce nezúčastnil, třebaže o konání jednání včetně svědeckých výslechů byl žalobce řádně a s dostatečným předstihem vyrozuměn. Z obou svědeckých výpovědí přitom shodně vyplynulo, že po pozitivním výsledku testování testu přístrojem Drugwipe 5S byl žalobce poučen o svých právech a povinnostech a byl vyzván, aby se podrobil odbornému lékařskému vyšetření, což žalobce odmítl. Poté bylo se žalobcem sepsáno oznámení o přestupku, mj. dle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, kdy žalobce toto oznámení bez výhrad podepsal, aniž by se k přestupkovému jednání vyjádřil. Svědci shodně rovněž vypověděli, že další jízda motocyklem byla žalobci zakázána, a to včetně přeparkování motocyklu, neboť u žalobce bylo dáno podezření, že je pod vlivem omamných či psychotropních látek. Těmto oběma svědeckým výpovědím přitom zcela korespondují listiny obsažené ve správním spise – oznámení o přestupku mj. dle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu žalobce podepsal vlastnoručně pod textem i u kolonky „vyjádření“, aniž by žalobce vznesl nějaké výhrady. Bez výhrad pak žalobce rovněž podepsal i tiskopis o poučení řidiče. K verzi líčené žalobcem v řízení před soudem soud uvádí, že se pozastavuje nad tím, proč žalobce již na místě samém případně nepoukazoval na údajně nesprávný postup policistů v rámci vyjádření se k přestupku na místě samém, popř. později u nadřízených policistů. Žalobcovo tvrzení o údajném neodmítnutí podrobení se odbornému lékařskému vyšetření (odběr krve či moči) tak zůstalo zcela nepodložené a navíc je v příkrém rozporu s ucelenou řadou ostatních důkazních prostředků, jak byly předestřeny shora. Soud vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem uzavírá, že žalovaná strana nijak nepochybila, pokud žalobce uznala vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Již žalovaný v písemném vyjádření k žalobě správně poznamenal, že pro naplnění skutkové podstaty tohoto přestupku a jeho právní kvalifikaci není třeba prokazovat, zda obviněný požil návykovou látku a v jakém množství, nýbrž podstatné je to, zda došlo k odepření lékařského vyšetření, což v případě žalobce dne 25. 7. 2015 došlo.

13. K přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, k němuž došlo dne 31. 7. 2015, kdy žalobce tvrdil, že žalovaná strana neprokázala naplnění materiálních znaků tohoto přestupku, soud uvádí, ani námitky v tomto směru soud nevyhodnotil jako důvodné.
14. Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), stanoví v ust. § 2 odst. 1, že přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin. Přestupkem nebo trestným činem může být vždy pouze takové zaviněné jednání fyzických osob, které naplňuje formální znaky stanovené v zákoně. Zásadním rozlišovacím kritériem mezi trestným činem a přestupkem je tedy obecně řečeno míra jejich typové společenské nebezpečnosti vyjádřená ve znacích skutkové podstaty. Společenská nebezpečnost trestného činu pro společnost musí být alespoň vyšší než nepatrná, zatímco přestupkem může být i takové zaviněné jednání, které porušuje či ohrožuje zájem společnosti pouze v míře nepatrné. Jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek. Okolnostmi, jež snižují nebezpečnost jednání pro chráněný zájem společnosti pod míru, která je typická pro běžně se vyskytující případy přestupků, mohou být zejména, avšak nikoliv výlučně, význam právem chráněného zájmu, který byl přestupkovým jednáním dotčen, způsob jeho provedení a jeho následky, okolnosti, za kterých byl přestupek spáchán, osoba pachatele, míra jeho zavinění a jeho pohnutka. Okolnosti, jež vylučují porušení nebo ohrožení zájmu společnosti, musí být ovšem posuzovány vždy v každém konkrétním případě. (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73; či rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 137/2011 – 52, všechna rozhodnutí dostupná na www.nssoud.cz).

15. Soud ze shora uvedeného činí obecný závěr, že v případě, že je porušeno ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu jsou naplněny nejen formální znaky skutkové podstaty přestupku, za nějž byl postižen žalobce, ale je nutno mít za to, že je naplněn i znak materiální, ledaže by existovaly zvláštní okolnosti případu, jež by nebezpečnost příslušného jednání snižovaly natolik, že by materiální znak naplněn nebyl.
16. V daném případě soud neměl žádných pochyb o spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu ze strany žalobce, a to po materiální i formální stránce. Ze správního spisu prokazatelně vyplývá, že žalobce se dne 31. 7. 2015 podrobil odbornému lékařskému vyšetření na zjištění přítomnosti psychotropních a omamných látek, kdy z Výsledkového listu – toxikologické vyšetření 44 bylo uvedeno, že specifickým vyšetřením metodou plynové chromatografie s hmotnostní spektrometrií (GC-MS) byla v krevním séru prokázána přítomnost původní formy delta-9-tetrahydrocannabinolu v koncentraci 4,8 ng/ml a přítomnost jeho metabolitu, tj. karboxy-delta-9-tetrahydrocannabinolu. Ve své žalobní argumentaci žalobce „opomněl“ zohlednit fakt, že dle nařízení vlády ze dne 26. 2. 2014, č. 41/2014 je stanovena maximální limitní hodnota návykové látky v krevním vzorku u delta-9-tetrahydrocannabinolu ve výši 2 ng/ml. Z právě uvedeného je zřejmé, že pokud u žalobce byla zjištěna v jeho krevním séru přítomnost původní formy delta-9-tetrahydrocannabinolu v koncentraci 4,8 ng/ml a přítomnost jeho metabolitu, tak žalobce zjevně řídil vozidlo bezprostředně po užití jiné návykové látky či v takové době po užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem jiné návykové látky. Formální i materiální stránka spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu tak zjevně byla naplněna. Argumentace žalobce rozhodovací činností Nejvyššího soudu byla pro předmětný případ nepřijatelná. Rovněž jako lichou pak vyhodnotil soud argumentaci žalobce o tom, že žalovaná strana se dopustila hrubého pochybení, pokud si neopatřila odborné vyjádření či vyjádření znalce toxikologa a že nedošlo ke kompletnímu vyšetření žalobce, přičemž zjištěná přítomnost jiné návykové látky u něj neměla vliv na jeho způsobilost řádně vykonávat řidičské oprávnění.
17. Soud uvádí, že žalobcem tvrzené zvláštní okolnosti spočívající v údajně nízkém silničním provozu a nízkém riziku ohrožení ostatních účastníků silničního provozu, když požití jiné návykové látky údajně nemělo vliv na způsobilost žalobce řádně vykonávat řidičské Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

oprávnění, rozhodně nejsou okolnostmi, které by vybočovaly z běžného rámce jednání kvalifikovaných jako přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním, ba naopak. Společnost má nepochybně zájem na bezpečnosti silničního provozu, kdy je cíleno mj. i na to, aby účastníci silničního provozu neřídili svá vozidla pod vlivem jiných návykových látek, neboť je notorií, že užitím návykových látek jsou negativně ovlivňovány i řidičské schopnosti. Soud tak musí konstatovat, že žalobcem tvrzené okolnosti (důvody), jež způsobily, že řídil pod vlivem jiné návykové látky, vůbec nejsou způsobilé snížit škodlivost jednání žalobce pro společnost tak, aby byl materiální znak skutkové podstaty přestupku vymizelý. V daném případě nelze přehlédnout, že k přestupku došlo na velmi frekventované komunikaci, v centru města, v dopoledních hodinách. Správní orgán I. stupně i žalovaný tak postupovali správně, když došli k závěru o přítomnosti materiální stránky přestupku vedle formální stránky přestupku žalobce.

18. Soud uzavírá, že žaloba není z pohledu uplatněných žalobních námitek důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. ve výroku rozsudku ad I. zamítl.
19. Současně podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly a navíc je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 29. června 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)